

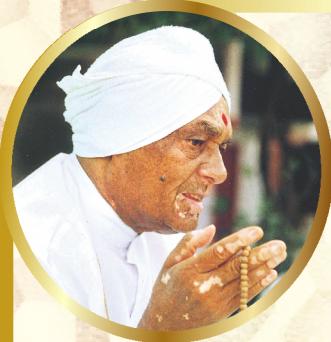

ગુરુતીત જ્યોત

અનુકૂલ ને પ્રદાનની જરૂરાં ને આપનિક રાખાણ.

વર્ષ ૫૧, અંક : ૪, તા. ૨૧મી એપ્રિલ, ૨૦૨૧, સંવત - ૨૦૭૭ ચૈત્ર સુદ - ૬, બુધવાર
દર માસની ૨૧મીએ પ્રગટ થતું માસિક, વાર્ષિક ફી : રૂ. ૧૦૦

૧૨ | ૪ | ૮

શ્રીમતી સુલો.

ચુટુણાની સાંઘર્ષની જ્ઞાન
સુધીની જુહેખાનાનીઓ

માસ માસી બદ્ધાસ દ્વારા કીની

અનુભૂતિની રૂપોત્તે બ્રહ્માણી | લોલી હૈની.
અનુભૂતિની રૂપી હૈની, લોલી હૈની તુલ્યા ગીયી
અનુભૂતિની રૂપી હૈની લોલી હૈની અનુભૂતિની
અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની હૈની અનુભૂતિની
અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની હૈની અનુભૂતિની
અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની હૈની

અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની
અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની
અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની
અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની
અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની
અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની
અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની
અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની
અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની
અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની
અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની
અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની
અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની
અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની અનુભૂતિ હૈની

નાની

ગુણાતીત જ્યોત

અહૃતે દેવ પ્રદાનનો જોડવું તેજ સ્વાધ્યાય રહ્યાછું.

સંસ્થાપક : ગુરુહરિ પણ્યાજુ મહારાજ પ્રેરણામૂર્તિ : પ. પૂરુષસાહીદી

સ્વાધ્યાય સંદેશ

સંજીવની મંત્ર : ૬

આપણે જ્યારે નામ, નાત, જત છેક પ્રકૃતિપુરુષ સુધીનું જે આપણું ગણાય તે સણગાવી, રાખ કરી, તેના સિંહાસન ઉપર બિસાજુ આ પ્રલાઘ થઈ પરબ્રહ્મની સેવાની સાધના શક્ક કરી છે તો આપણે ખોવાનું શું છે ? તે ડરો છો ? - પણા

શ્રીશુ રસામૃત :-

...હંડિયો અંતકરણને પંચવર્તમાનના નિયમદ્વાપ જે પાંજરું તથા બેડી તેમાં રાખીને ભગવાનની ભક્તિ કરાવવી પણ એને વિષે ગુણ ન લેવો. શત્રુભાવ જ રાખવો. અને જો એમને ભક્તિમાં ઉપયોગી માનીને હેતુ માને ને એનો ગુણ લે તો ભગવાનનાં દર્શન, સ્પર્શનાદિકને વિષે સુખ મનાવતે થકે જો સ્વીયાદિકને વિષે કાંઈક સુખ મનાવી હે તો એનું કર્યુ-કારવ્યું સર્વે વ્યર્થ થઈ જાય...’ (વચ. પંચાળા-૩)

શ્રી અક્ષર બ્રહ્મરસ :-

ભગવાનનો ને મોટા સાધુનો નિશ્ચય થયો હોય તે પોતાને પૂર્ણકામ માને ને તેને બીજાના સંગની અપેક્ષા ન રહે તેમાં દ્રષ્ટાંત જે ધરમાં સો કરોડ મણ દાણા હોય તથા સો કરોડ ડિપિયા હોય તો તેને કાળ પડે તો ભરવાની બીક ના લાગે. વળી બીજું, દ્રષ્ટાંત જે બે હજાર બણતરિયા લેણા હોય તેને લુંટાવાની બીક ના લાગે. તેમજ મહિમા સહિત નિશ્ચયવાળાને બીક નહીં.

(સ્વામીની વાતુ પ્રક. ૧ની ૩૧૭મી વાત)

દિવ્યામૃત :-

આપણે દ્રષ્ટા સન્મુખ દ્રષ્ટિ રાખીને નિરંતર ભગવાનની સેવામાં રહેવું. સ્વધર્મ ચૂકવો જ નહીં. ભગવાન વિના બીજા પદાર્થ વહાલાં થવા દેવા નહીં. ધામ, ધારી ને મુક્તોમાં ભાવફેર ના કરવો. નિર્દોષબુદ્ધિ રાખીને જે થાય તે કરવું. તે વાતની અતિશય સાવધાની રાખવી.

અનુક્રમણિકા

પાઠ નં.

ગુરુહરિ પણ્યાજુ મહારાજના આશિષ...	૨
સ્વાધ્યાય સંદેશ...	૩
પણ્યાજુની પરાવાણી...	૪
પ. પૂરુષાપ્રેસસાદસ્વામીજીના પ્રાગટચિહને...	૫
પ્રલુ સાંનિધ્યે બિસાજ્યા...	૬ થી...

પાપાજીની પરાવાણી....

શ્રીજીમહારાજે વચ્ચ.ગ્ર.રડમાં નિર્ગુણમાર્ગનું કહું. આજે તમે બધાં ભજન ગાઈ રહ્યા તા. ત્યારે (પણાજી કહે) અમે એક કથાડપી કીર્તન જોડી રાખ્યું છે. એ તમારા આગળ કહીએ છીએ. જે મહારાજ કહેવા માંગતા હતા એનું એ જ હું બીજા શબ્દોમાં કહું છું. સર્વ કિયા નિર્ગુણ કેમ થાય ? તે સમજાવું.

આર્થી જ્યારે હિંદુસ્તાનમાં ઉત્તરમાંથી સિંધુ નહીને કિનારે આવ્યા તે વખતે અનાર્ય લોકો બધાં બહુ પજવતા. હેરાન કરતાં મારે, ટીપે વગેરે કરે એટલે સમાજના ચાર ભાગ પાડેલા. એક ભાગ પ્રાલાણોનો. એમને નિવૃત્તિમાર્ગ. એમણે કશું ખાવા-ખાવાનું પેદા નહીં કરવાનું. ખાલી લોકોના હિતનું ચિંત્વન કરવાનું. આધ્યાત્મિક સમતામાં રહેવાનું. પ્રાલાણનો મોટામાં મોટો ગુણ રાગ્રેખરહિત વર્તે એ ખ્રિસ્તનો ગુણ છે. પ્રાલાણનો ધર્મ કે આખો સમાજ છે એનું લાંબેગાળે કેમ હિત થાય એવા કાયદા આપવા. એવું શોધી કાઢવું. એટલે એ પ્રમાણે ક્ષત્રિયો, વૈશ્ય, શુક્ર એમ વર્તતા. પ્રાલાણ પૂજ્ય મનાય. એને ખાવાનું, કપડાં જે જોઈએ તે બધું વૈશ્યો પૂરું પડે. અને એમનું અને સમાજનું રક્ષણ ક્ષત્રિય પૂરું પડે. આમ પ્રાલાણો નિર્ઝિય પણ આમ સક્રિય રહેતા.

અત્યારે હવે આપણે કયા અર્થમાં લેવાનું ? આપણે નિર્ગુણમાર્ગવાળા છીએ. મહારાજે કહી દીધું કે જે આધ્યાત્મિક સાધના કરે છે, પ્રત્યક્ષ ભગવાનનો નિશ્ચય છે, એને આશરે સમર્પિત થઈ ગયા. ભગવાનને

કાયદે જીવવું છે. એને ઇન્દ્રિયો અંત:કરણની કિયાઓ કર્મના બંધનકૃપ ન હોય. કાળ એને ખાઈ ન શકે, માયા લય ના કરી શકે. એવું આપણા કર્મનું ફળ. અને પેદાનું તો કોઈ બી કર્મ કરો - મકાન બાંધો, ૧૦૦ વર્ષે તૂટી જવાનું છે. લ્યો કાળ ખાઈ ગયો. મકાન વળગી પડ્યું. એટલે એ કાળ, કર્મ, માયાથી બધું ચાલે છે. એનાથી પર એ ગુણપત્રીત. એટલે ગુણપત્રીત કાયદે જે જીવન જીવે તેનું પણેપળનું જીવન સનાતન હોવું જોઈએ. અત્યારે જે વાત કરું છું તે શબ્દો જીલી વર્તશો તેનાથી જે ફળ આવશે તે સનાતન. એટલું અજ્ઞાન કાઢી નાખશે. ફરી કોઈ દહાડો એ અજ્ઞાન કાઢવું નહીં પડે. એ સનાતન. આપણે નિર્ગુણમાર્ગવાળા છીએ. એટલે બાપાને કાયદે જીવન જીવવાનું.

આપણે ઇન્દ્રિયો અંત:કરણના દેવતા - સ્થૂળ, સ્કૂમ ને કારણના, અહંતા ને મમતાએયુક્ત આપણી માનીનતાઓ વાધ-વરુ જેવા જ છે. એ અનાર્થી જેવા જ છે. એ સુખી રહેવા ન હે. દેહાલિમાનેયુક્ત જીવાડી હે. મનમુખી જીવાડી હે. તો એટલા માટે આવા મોટેરા ને સહગુરુ મંડળ છે તે ચૈતન્યના હિતેચું છે. રાગ્રેખરહિત છે. આધ્યાત્મિક સમતામાં રહી કર્તાહર્તાપણું મહારાજનું માનીને જીવે છે. ભગવાનમાં રહીને સૂક્ષે તેમ આપણને વચ્ચનો આપે છે. એટલે એ જે સેવા આપે તે માહાત્મ્યેયુક્ત કરી લઈએ તો ગુણપત્રીત એ સેવા ગ્રહણ કરે ને એ સેવાથી બળ મળી જાય. સુખે સુખે પ્રગતિ થાય. એવું વર્તવાનું સૌને બળ મળે તે જ સાક્ષાત્તને પ્રાર્થના. (તા. ૨૫.૨.૧૯૭૪)

પ.પુ.હિરિપ્રસાદસ્વામીજીના પ્રાગટ્યાદિનો...

અભિલ ગુણાતીત સમાજના પ્રાણાધાર સ્વામીજીને પ્રાગટ્યાદિનની હદ્ય વંદના. અંબંધમાં આચ્યા તે સૌ લક્ષ્યનોને લોક, ભોગ, દેહ ને પક્ષથી પર કરી અક્ષરધામના સનાતન સુખના ભોક્તા બનાવી રહ્યા છે. હદ્યથી સતત પ્રાર્થનાભાવ સાથે સૂજ આપી, અનેક એકાંતિકો તૈયાર કર્યા ને નારાયણીસેના સજીને અદ્ભુત કાર્ય કર્યું છે. એવા આપણા માવતર સ્વામીજીએ ૨૦૧૮માં અંબરીષો અને યુવકોની સભામાં પુષ્યના ઢગલા વિશે મનનીય ને ચિંતનીય પરાવાળી વહાવી, સુખ, શાંતિ, આનંદનો સરળ રાહ બતાવી દીધો તેનો નિહિદ્યાસ કરી જીવન ધન્ય બનાવીએ.

‘આપણે દરરોજ પૂજા વખતે પ્રાર્થના કરવી કે, હે મહારાજ ! હે સ્વામી ! હે શાસ્ત્રીજીમહારાજ ! હે ચોરીજીમહારાજ ! અમને એવો રૂડો બુદ્ધિયોગ આપો કે અમારું પુષ્ય લેગું કરતા જ રહીએ. આ માટે કોઈપણ કામની શરૂઆત કરતાં પહેલાં અંતરમાં વિચાર રાખવો છે કે, મારે મારા હૈયાને વિશે દાસત્વભક્તિ પ્રગટાવવી છે. દાસના દાસ થઈને જીવવું છે. કોઈ આપણને બે શબ્દ કહી જય તો હસતે મોટે સ્વીકારને. ધોબીએ ધોબી ક્યારેય નહીં થવાનું. રોજ રાત્રે સૂતાં પહેલાં એકાગ્ર-નીરવ થઈને આપણું ચેક્ઝિંગ કરીએ કે, ચોવીસ કલાક દરમ્યાન કેટલીવાર નાપાસ થવાયું ? ફલાણાં-ઢીકણાંમાં તો પડ્યા નથી ને ? હુંદાટાથી, ડોળ ને દંલથી, પટલાઈના પ્રલાલથી તો વાતો નથી કરી ને? મેં મારું પુષ્ય બીજને આપી તો નથી દીધું

ને? આજે દિવસ દરમ્યાન મારાથી ધોબીએ ધોબી તો નથી થવાયું ને ? સ્વભાવનું પોખરણ તો નથી કર્યું ને? મીઠાશથી જ, ગરીબ હદ્યથી બધાની સાથે વાતો કરી છે ને ? નમતા હદ્યથી બધાની સાથે વાતો કરી છે ને? હું સહજતાથી, સરળતાથી, બાપાની રીતે ગરીબ થઈને ચોવીસ કલાક વર્તું છું ? એ વિચારમાં રહી ચેક્ઝિંગ કરીએ. આવા સતત જગતતાના ભાવમાં આપણે બધાંએ જીવવાનું છે.

એક વાત કાયમ માટે યાદ રાખજો : જેટલું સરળતાથી જીવાશો એટલું જ દાસત્વ પ્રગટશે. એટલાં જ હઠ-માન-ઈર્ષા નિર્મૂળ થશે. જેટલું દાસત્વ પ્રગટશે એટલી જ હદ્યમાંથી લક્ષ્યની છોળો ઉછળશે. કોઈનોય અભાવ નહીં આવે, કોઈનેય માટે અરુચિ નહીં થાય, બધાં ખૂબ મોટા છે એવું મનાઈ જશે. સૌ સાથે મીઠાશથી બોલીશું, વર્તાશું તો આપણા ઘરમાં ને આપણી આસપાસ પ્રેમથી ભેરેલું એક ગુંજન ઉલ્લં થઈ જશે. દરેકમાં પ્રેમ પ્રગટાવવો છે. તે માટે દાસત્વભરી વાણીથી દરેક સાથે વાતો કરવી. આપણે ક્યારેય વાણીથી નાપાસ નથી થવાનું. નહીં તો બધું જ પુષ્ય તમારું પરવાતી જશે. માટે સૌ પાસે સરળતાથી, લક્ષ્યથી વાત કરતાં શીખવું જ છે. જેથી આપણા પુષ્યના ઢગલા થશે ને હઠ, માન, ઈર્ષા ગાયબ થઈ જશે.’

આજના મંગલદિને સ્વામીજીને અંતરથી પ્રાર્થના છે કે રાહ તો સરળ છે પણ અહુમની અસ્મિતાના પાસની ભૂમિકા આડી ના આવે તેવા આશિષ વરસાની ધન્ય કરશોજુ.

પ્રભુ સાંનિધ્યે જિવાજ્યા...

★ સુરત નિવાસી પૂરુષલેશભાઈ ગોહિલ
તા. ૨૦.૩.૨૦૨૧ના અક્ષરનિવાસી થયા છે.

કમલેશભાઈનાં ધર્મપત્ની પૂરીટાબેનને નાનપણથી
સત્સંગનો જોગ : ગુરુહરિ
પાપાજી અને પ.પૂ. બેનની
અંતરમાં ક્રદ નિષ્ઠા તેથી
ભજન પ્રાર્થના સેવાની સહજ
દેવ. એમાં કમલેશભાઈ તેમની
આ ભક્તિમાં ભાગીદાર બન્યા.
સત્સંગનું માહાત્મ્ય સમજ્યા ને
એ સંસ્કારનું સિંચન તેમણે તેમનાં બાળકો પૂર્કિજલબેન
અને પૂરુષિલભાઈમાં પણ કર્યું.

અચાનક ૫૦ વર્ષની વયે અક્ષરનિવાસી થયા તેથી
સમગ્ર પરિવાર માટે અકલ્ય અસહ્ય બન્યું છે. તો હે
સ્વામીશ્રીજી, ગુરુહરિ પાપાજી, પ.પૂ. બેન તથા સૌ
સ્વકૃપો કમલેશભાઈના આત્માને પ્રગતિના પંથે રાખે ને
સમગ્ર પરિવારને તેમની ખોટ સહન કરવાનું ખૂબ બધા
આપે એ જ પ્રાર્થના.

★ બોરીવલી મંડળના (હાલ વિદ્યાનગર) ગુણપાતીત
સૌરભના પ્રતધારી, નિષ્ઠાવાન એકાંતિક પૂરુષેન્દ્રભાઈ
દેવ તા. ૨૩.૩.૨૦૨૧ના અક્ષરનિવાસી થયા છે.

૧૯૬૨માં વિરેન્દ્રભાઈ જ્યારે ગોંડલ રેલવેમાં નોકરી
કરતા હતા ત્યારે એક મિત્ર
સાથે યોગીબાપાનાં દર્શની
ગયા. બાપાએ ધર્બદો મારી
આશીર્વાદ આખ્યા કે મુંબઈ
બહલી થઈ જશે. તારદેવ દર્શની
જણે ને મહાપૂજા કરાવજો.

બાપાના આશીર્વાદથી મુંબઈ બહલી થઈ ગઈ. પણ
તારદેવમાં કયાં જવું તેની કાંઈ ખબર ન પડી.

૧૯૬૪માં બોરીવલી રહેવા આવ્યા પછી
પૂરુષાર્થીભાઈનો પરિચય થતાં તેઓ સત્સંગી હોવાથી
તેમના થકી પાપાજી, કાકાજી, બા. જ્યોતિબેનનો જોગ
થઈ ગયો. બાપાએ કહેલી મહાપૂજની પણ માનતા પૂરી

થઈ. પાપાજીના વચ્ચે બોરીવલીમાં પૂરમણીક અદા
અને પૂરુષાબેનનો સંબંધ થયો. ત્યારથી પ્રત્યક્ષની
નિષ્ઠા દઢ થતી ગઈ. તેમાં પાપાજીએ વિમળાબેનને કહ્યું
કે 'આ તમારા દીકરો ને વહુ.' બંને પણ્ણે તે દિવ્ય સંબંધ
છેવટ સુધી રહ્યો. તેમના અંગત સેવક ને વિશ્વાસનીય
બનીને રહ્યા. તેમના પ્રત્યેક વચ્ચેની પ્રમાણે જીવન બનાવ્યું.
સત્સંગની દરેક સેવામાં સાંક્ષેપ રહ્યા. હરિભક્તોની નાની
મોટી સેવા કર્યા કરી. બાળમંડળ, યુવકમંડળની સભાઓ
કરતા. ગુરુહરિ પાપાજીએ તેમને ભગતજીના માર્ગે સાધના
કરવાનું પ્રત આપેલું હતું. તે પ્રમાણે સેવા કરવામાં માન-
અપમાન થાય ત્યાં નિર્દોષબુદ્ધિ રાખી કોઈનું નોયું નહીં.
પોતે પોતાના સ્વધર્મ પ્રમાણે સેવા કર્યા જ કરી. પોતાનો
ગુરુસાનો સ્વભાવ જ્યોતિબેનના વચ્ચે ધીમે ધીમે મૂક્તા
ગયા.

વિરેન્દ્રભાઈ અને રજનીબેન બંનેનું સત્સંગ પ્રધાન
જીવન રહ્યું. દેહના સંબંધીઓ, કુટુંબીઓ સાથે તો
ખપ પૂરતો પણ વ્યવહાર ન હતો. સત્સંગી જ આત્માના
સગાં તેમ સૌ સાથે રસબસ થઈને રહ્યા. પોતાની નોકરી
દરમ્યાન જે જે સંબંધમાં આવતા તેને પાપાજીનો મહિમા
ગાઈ સત્સંગના માર્ગે મૂક્યા, જેમના કુટુંબોમાંથી પણ
ઘણા અક્ષરમુક્તો ભગવાન ભજવાના રાહે ચાલ્યા. પોતાની એકની એક દીકરી અનુરાધાબેનને પણ સત્સંગના
સંસ્કાર આપી ગુરુહરિ પાપાજી અને પૂરુષીબેનના શરણે
ગુણપાતીત જ્યોતમાં ભગવાન ભજવા મોકલી.

૨૦૧૪માં પ.પૂ.જ્યોતિબેનની આજ્ઞાએ મુંબઈ છોડી
વિદ્યાનગર રહેવા આવ્યા. અહીં સ્થાનિક પ્રતધારી ભાઈઓ
તથા હરિભક્તો સાથે ખૂબ આત્મીયતા કેળવી હતી.
નિયમિતપણે પ્રલુદ્ધપામાં સેવારની આરતી, પાપાજીના
સંઘધ્યાનની પૂજા પાથરવી તેની બધી જ તૈયારીઓ
કરતા. પ.પૂ.દીર્ઠીના વચ્ચે થોડો સમય પ્રલુદ્ધપામાં
મહાપૂજા પણ કરી છે. તે સિવાય પોતાના અંગત ધૂન,
પૂજા, સ્વાધ્યાય, પ્રવચન સાંભળવા, પ્રદક્ષિણા નિત્ય
કરતા. ૨૦૧૪માં ધર્મપત્ની રજનીબેન ધામમાં ગયાં ત્યારે
પણ તેમની સમતા એકસરખી રહી. છેદ્ધે જે બીમારી
આવી તેમાં 'મહારાજનું ધાર્યું થશે. આપણે જેમ રાખે
તેમ રહેવું. પણ મનમુખી સંકલ્પ ન કરવા' તેવું માન્યું. ને

ખૂબ શાંતિપૂર્વક ગુરુહરિ પાપાજી અને જ્યોતિબેનના શ્રી ચરણે પહોંચી ગયા.

★ આણંદ મંડળના પૂર્ણ ઘનશ્યામભાઈ પરસોતમભાઈ કાછિયા તા.૩.૪.૨૦૨૧ના અક્ષરનિવાસી થયા છે.

તેઓ જૂના નિષ્ઠાવાન સત્સંગી પરસોતમભાઈના

પુત્ર થાય. નાનપણથી સત્સંગનો જોગ. શાસ્ત્રીમહારાજ, યોગીમહારાજ આણંદ આવે ત્યારે બાપુજી સાથે દર્શન કરવા જાય. માતા-પિતા સેવા માટે રોકાયા હોય તો ધરમાં નાના ભાઈ-બહેનોની સંભાળ બંને

મોટા ભાઈઓ રાખતા. સંસ્થામાં ઓરડીઓ ચણવાની સેવા ચાલતી હતી ત્યારે પરસોતમભાઈ પોતાના પુત્રો કિઝુકાંતભાઈ અને ઘનશ્યામભાઈને લઈને રોજ રાત્રે સેવામાં જતા. ઈટો ઉંચકવાની, રેતીના તગારા, કપચીનો માલ ઉંચકવાની સેવા કરતા. તેવી જ રીતે શક્તાત્માં ગુણાતીત જ્યોતની ગટરો ઉલેચવાની સેવામાં પણ બંને ભાઈઓ પૂર્ણમભાઈની આજ્ઞાથી મહિમાથી સેવા કરતા. પોતે ખૂબ જ ચોક્કસ ને નિયમિત. જે સેવા હાથમાં લીધી હોય તે દેહભાવ ગણ્યા વગર કરીને જ મૂકે. એવા સેવાભાવી ઘનશ્યામભાઈને અંતરથી અંજલિ.

★ આણંદ મંડળના પૂરેવાબા પરસોતમભાઈ કાછિયા તા.૪.૪.૨૧ના અક્ષરનિવાસી થયાં છે.

બ્ર.સ્વ.શાસ્ત્રીજીમહારાજના વખતથી સત્સંગ હતો. શાસ્ત્રીમહારાજ, યોગીમહારાજની ખૂબ સેવા કરી છે. તેમાં

પ.પૂ.કાકાજી, પ.પૂ.પાપાજીનો જોગ ખૂબ જ હતો. કાકાજી, પાપાજી, બહેનો જે સમયે ટ્રેનમાં પસાર થવાના હોય ત્યારે સ્ટેશને ઠંડુ પાણી, ચા-નાસ્તો લઈને જતાં. યોગીબાપા આણંદ આવ્યા હોય ત્યારે પણ

ખૂબ સેવા કરતાં. જ્યારે ગુણાતીત જ્યોતના મકાનનું બાંધકાય શક્ત થયું ત્યારે મુંબઈથી સ્વરૂપો, બહેનો આવે ને આણંદના અજાણ્યા - ત્યારે પણ સેવામાં હાજર જ

હોય. ૧૯૬૬ ડમાં જ્યોતની સ્થાપના થઈ ત્યારે શાકભાજી લઈ આવવાની સેવા પરસોતમભાઈ કરતા. નરસિંહ મહેતા જેવી પરિસ્થિતિ પણ ઘરે સ્વરૂપો કે હરિભક્તો પધારે તો જમ્યા વગર જવા જ ન હે. ગરમ ગરમ મેથીના ગોટા કે ભજિયા બનાવીને જમાડે. એમાં રેવાબાને ખૂબ આનંદ ઉભરાય. આમ સમગ્ર જીવન મહિમાથી સેવા કરીને જીવ્યાં.

પોતાની બે દીકરીઓ પૂરુષાબેન અને પૂર્ણાબેન ગુણાતીત જ્યોતમાં ભગવાન ભજે છે. આવા સેવાભાવી ભક્તને અંતરથી અંજલિ.

★ ઘાટકોપરના નિષ્ઠાવાન એકાંતિક મુક્તરાજ પૂરુષાબેન પ્રાણલાલભાઈ શાહ તા.ક.૪.૨૧ના અક્ષરનિવાસી થયાં છે.

ગુણાતીત સમાજના સભ્ય, ગુરુહરિ પાપાજી મહારાજ અને પ.પૂ.જ્યોતિબેન વિશે એકનિષ્ઠાથી જીવ્યાં. એમણે પોતાના કુટુંબીજીનોને ને સંબંધમાં આવનારને પણ પ્રત્યક્ષની નિષ્ઠા કરાવી. ઘાટકોપરના ચૈતન્ય માધ્યમ પૂર્ણદ્રિક્તાબેન કાપડિયા ઘામમાં ગયા પણી જ્યોતિબેનને પુરુષાબેનને સભાની જવાબદારી સૌંપી. ને એમણે ખૂબ માણસત્યથી આ સેવા બજાવી. સંબંધમાં આવનાર સર્વને મહિમા

ગાઈ, નિષ્ઠા કરાવીને પ્રસ્તૃતાના પાત્ર બન્યાં. તેઓના કુટુંબીજીનોને ખૂબ બણ મળે એજ સ્વામીશ્રીજી, ગુરુહરિ પાપાજી અને પ.પૂ.જ્યોતિબેન તથા પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપોના ચરણે ગ્રાર્થના.

★ માણાવદર તીર્થધામના અનન્ય નિષ્ઠાવાન જૂના જોગી પૂર્ણાધાવજીબાપા જાલાવાડિયા તા.૧.૪.૨૦૨૧ના અક્ષરનિવાસી થયા છે.

યોગીજીમહારાજ વખતના પ્રત્યક્ષની નિષ્ઠાવાળા જૂના સત્સંગી. શ્રીજી મહારાજ અને ગુણાતીતાનંદસ્વામીના વખતના સત્સંગી પરિવારમાં જન્મ્યા. ગુણાતીતાનંદ સ્વામીની ઘરમાં

પદરામણી થઈ હતી તે પ્રાસાદિક દિવ્ય લૂભિમાં રહ્યા અને ત્યાં જ છેલ્લા શાસ સુવી ભજન કરતાં કરતાં ગુણપતીત જ્યોતનાં મોબીઅક્ષરધામ સિધાવ્યા. સંતાનોને પ્રત્યક્ષના સત્સંગનો સવાયો વારસો આપી, ઘર અને દેહ મંદિર બનાવ્યા. રંભાબા અને ઓધવળુભાપા બંને સવદિશીય અને ભજનિક હતાં. અક્ષરમુક્ત તરીકી જીવન જીવી ગયા એવા ઓધવળુભાપાને શ્રદ્ધાજલિ સાથે જ્ય સ્વામિનારાયણ.

★ વડોદરાના નિષ્ઠાવાન મુક્તરાજ પૂર્ણિબેન ફીરલાઈ પટેલ તા. ૧૩.૪.૨૧ના અક્ષરનિવાસી થયાં છે.

મણીબેનને પણ્ણાજી અને દિવ્ય બેન વિશે અનન્ય

નિષ્ઠા હતી. સાથે બધાં જ ગુણપતીત સ્વરૂપો વિશે સવદિશીયતાનો ભાવ હતો. મણીબેનના જીવનમાં સ્મિત, સમતા, શાંતિ, નિર્દોષભાવ, સુહૃદભાવ, આત્મીયતાથી સહજ જ ખમવું, નમવું અને સામેના

મુક્તની રીતે, ભાવથી સેવા કરી, ગુરુ ને ગુરુહરિને પ્રસન્ન કરવા સિવાય કાંઈ હેતુ નહીં. જ્યાં જેમ રાખે ત્યાં તેમાં કર્તાહર્તા મહારાજ જ છે એવું માની જીવ્યાં ને તેમની ભક્તિ સનાતન બનાવી. મણીબેને પોતે દિલથી સત્સંગ કર્યો અને તેમના કુટુંબીજનોને સત્સંગનો વારસો આપીને ગયાં.

તેમની એકની એક દીકરી પૂરુષુસ્ત્રાબેનને ગુરુહરિ પણ્ણાજી મહારાજ અને પ. પૂરુષાબેનના આશ્રયે રહી ભગવાન ભજવા મોકલી. તેમના દીકરા પૂરીપક્ભાઈ ને પુત્રવધુ પૂરુષાભાબીને અંભરીખના દીક્ષાર્થી બનવામાં સાથ આપ્યો. જેઓ પ. પૂરુષિપ્રસાદસ્વામીજીના ચરણે સમર્પિત થઈ આત્મીયતાથી જીવન જીવી પ્રભુભક્તિ કરવા છે.

આવા અક્ષરમુક્ત પૂર્ણિબેન એમના વર્તનથી, એમની ભક્તિથી એક આદર્શ જીવન જીવીને ગયાં. તો હે મણીબા ! આપ જ્યાં પ્રગટ હો ત્યાંથી સૌને આશિષ આપતા રહો અને પ્રેરણા બળ આપતાં રહો તેવી પ્રાર્થના. તેમના કુટુંબીજનોને ખૂબ બળ મળે તેવી પ્રભુયરણે અંતરની અભ્યર્થના.

★ મોરબી નિવાસી મહાયોકાંતિક, આદર્શ ગૃહસ્થ સાધુ, ગુણપતીત જ્યોતનાં મોબી પૂરુષમણુભાઈ બેચરલાઈ ડોરી તા. ૧૩.૪.૨૧ના ગુરી પડવાના મહામંગલકારી દિને ઢંકી બીમારી ગ્રહણ કરી, પુણ્યનું ભાથું સંગે લઈ અનંતની યાત્રાએ નીકળી ગયા.

પ્રભુનું ચૈતન્ય હતું તેથી

તેને સહેલે પોતાનો જોગ આપવા, સૂતેલા આતમને જગ્રત કરવા, નિમિત્ત યોજી, જ્યાં પ્રભુ પંથે પ્રગતિ હતી ત્યાં સુરત મુકાયે મૂક્યાં. પૂરુષુબેન જેવાં ગુણપતીત સ્વરૂપના જતનનો લષાવો મળ્યો. હૂંક મળી અને ગુરુહરિ પણ્ણાજીના યોગને પામી, પણ્ણાજીના હદ્યમાં સ્થાન લીધું. જ્યાં પાકા થયા ત્યાં પોતાનું કાર્ય કરવા મોરબી મોકલ્યા.

ખૂબ શૂદ્વીર, ખરા ખપવાળા પોતાને જ્યાં મનાઈ ગયું કે આ પણ્ણાજી એ પરખ્રલ તત્ત્વધારક સ્વરૂપ માનવદેહમાં છે પણ માનવ નથી, આ મારી ચૈતન્ય મા જસુબેન કહે છે તે સાવ સાચું છે. બસ હવે એની પ્રસંગતા અને એની સેવા એ જ મારું જીવન.

ઘરમાં, પરિવારમાં, મિત્રમંડળમાં બધે જ જ્યોત, ગુરુહરિ અને ગુરુના ગુણગાન અને એમના માટે શું ના થાય ? કેવી રીતે રાજી કરી લઇં ? અને જેની જેની સાથે સ્નેહ છે, મિત્રતા છે, સંબંધ છે તે સર્વેને આ રંગે રંગવામાં સહિયારી કરું, એ જ એક ઉદ્યમ બની ગયો. ખૂબ મહેનતુ અને સાથે ચૈતન્ય જનની જસુબેનની કેફલરી, પ્રોત્સાહિત કરતી સબીજ વાતું. એ વાતું સતત વાગોળી, વર્તને મૂકી. સેવા સ્વરૂપ અને માણાત્મ્ય સ્વરૂપ બની રહીને સર્વની સેવા કરી. જ્યોતની બહેનો, સંતો, યુવકો, ગૃહસ્થ હરિભક્તો અને સ્વામિનારાયણની કોઈપણ સંસ્થા કે સેન્ટર હોય સર્વેને સેવાથી રાજી કરી લીધા.

પોતાનું મોરબીનું ઘર એ જાણે જ્યોતનું એક સેન્ટર, તેથી છાયો ભાઈઓનો પરિવાર સેવામાં તૈયાર. વિચરણમાં

સંત બહેનો, ભાઈઓ કે સંતો જાય એટલે વિસામો તેમના ઘરે જ હોય. શિબિરો યોજી અને તેમાં પોતે નિર્દેખ રહી પણાળુના આદર્શ પ્રમાણે સેવા કરી ને કરાવી. પરિવારના મુક્તોને પ્રભુની પ્રસંગતાના પાત્ર બનાવ્યાં.

એમની સ્વરૂપનિઝા દ્રઢ અને સત્તસંગનું સાચ્યું હાઈ સમજયા હતા જેથી સ્પષ્ટવક્તા થઈ શૂરૂવીરતાથી કહેતા કે ‘સ્વલ્ભાવમાં પરિવર્તન લાવે, સંપન્ન-સુહૃદભાવ-એકતાના નાતે કેવી રીતે પોતાપણું મૂકીને, પ્રભુને ઉપાયભૂત કરી, પ્રભુના થઈને રહેવાય એ જીવન અમને પણાળું અને એમના ગુણાતીત સ્વરૂપો થકી મળે છે.’ કહેતા ને આદર પણ કરતા.

માનની કોઈ અપેક્ષા નહીં. અને સેવાનું જાણપણું નહીં. મિત્રમંડળમાં પણ એ જ વાત કરતા કે, આપણે આપણાં કલ્યાણ માટે સેવા કરવી છે.

છલ્લા ૧૦ વર્ષથી પોતે ફેફદુરીમાંથી નિવૃત્ત થયા. અને પુત્ર-પૌત્રના એક ગાઈડ થઈ, જગતથી નિર્દેખ અને પ્રભુકાર્યમાં પ્રવૃત્ત જીવન બનાવ્યું. તેમાં ધર્મપત્ની જસુબેનને પણ સહભાગી બનાવ્યાં. હંમેશા સાથે જ રાખ્તાં.

પોતાના એકના એક દીકરા પૂર્ણાશીનાને ગૃહસ્થાશ્રમમાં રાખી - ગુણાતીત પ્રકાશના પ્રત માટે સંમિતિ આપી ને તેઓ પણ પ્રભુમાર્ગે દોડે છે.

પૌત્ર પરમભાઈ અને દિવ્યેશભાઈમાં પણ સત્તસંગનો પાકો રંગ ચેદે તેવી તેક્દારી રાખી. પુત્રવધુ નીતાબેન અને પૌત્રવધુને પણ એ જ સિંચન સતત કરતા રહા.

પૂર્ણાશ્રમાદીનું પણાળું હુલામણું નામ પાડ્યું હતું ‘લક્ષ્મણભાપા’. નાની ઊંઘે પણ સત્તસંગમાં પીઠ થઈને રહેતા. પોતે ખરા શું હતા, જેથી ગુરુ તરફથી મળેલું જ્ઞાન, કથા સાંભળી, વાગ્યોળી પોતાને માટે ગુરુકો બનાવી લેતા. શ્રવણ-વાંચન અને જે ગ્રહણ કર્યું હોય તે વાતોનો આસ્વાદ સભા ને સમૈયામાં સ્ટેજ પર શૂરૂવીરતાથી, કેફથી કહેતા જે સાંભળવા સૌ એકાગ્ર થતા.

તેમના જેવા અનેઠ, અદ્રિતીય, આદર્શ બળવાન આત્માને અમારા કોટિ કોટિ ભાવવંદન, હૃદયવંદન.

★ નરોડા મંડળના પૂર્ણારદાબેન રમણભાઈ પંડ્યા તા. ૧૫.૪.૧૯૮૬ના અક્ષરનિવાસી થયાં છે.

શારદાબેન રંક છતાં તેજસ્વી.

નરોડા મંડળની સભામાં નિયમિત

હાજરી આપતા. પ્રસંગે ભજન

કરી પ્રભુનો અનુભવ કરતાં

પ. પૂર્ણેવીબેન માટે ગુરુભાવ અને

ગુરુહરિ પણાળુની દઢ નિઝા

પોતાને હતી ને આણા કુંઠબનો

સાંધો દઢ કરાવ્યો. સૌને સત્તસંગનો

વારસો આખ્યો. તેઓ સામાન્ય બીમારીમાં પ્રભુ ચરણે

બિરાળ ગયાં.

★ મોરબી નિવાસી પૂર્ણુક્તાબેન ગંગારામભાઈ ઓગણજા

(પૂર્ણનીતાબેન અશ્વિનભાઈ ડેરીના

માતુશ્રી) તા. ૧૭.૪.૨૦૨૧ના

અક્ષરનિવાસી થયાં છે.

મુક્તાબેનને પોતાની દીકરી

નીતાબેનનો સંબંધ જે દિવસે

પૂર્ણલક્ષ્મણભાપા. મોરબીના

અશ્વિનભાઈ સાથે થયો તે દિનથી

સ્વામિનારાયણ ધર્મનો સ્વીકાર

ખૂબ માહાત્મ્યથી કર્યો. મુક્તાબેન અને ગંગારામભાઈએ

પૂર્ણલક્ષ્મણભાપા અને અશ્વિનભાઈના જીવનને નિહાળ્યું

અને ગુરુહરિ પણાળું અને ચૈતન્યજનની પ. પૂર્ણ

જસુબેનના આશ્રિત બન્યાં.

મુક્તાબેન એટલે એકદમ શાંત, નિર્દોષ.

ભક્તિભાવથી ભરપૂર, પરિવારને ભક્તિમાં દૂબેલા જોઈ

આનંદતા અને સહાય હાસ્ય રેલાવતા. અંતરથી સત્તસંગી

જીવન જીવવાનો સહયોગ આપતા.

પોતાના ત્રણેય દીકરાઓના પરિવાર તથા દીકરીઓના

પરિવારમાં ગુણાતીત જ્યોતના પ્રણેતા ગુરુહરિ પણાળું

મહારાજ, ગુણાતીત ગુરુ પ. પૂર્ણજસુબેન તથા ગુણાતીત

સ્વરૂપો પ. પૂર્ણાદી, પ. પૂર્ણેવીબેન અને પ્ર. સ્વ. પ. પૂર્ણ

જ્યોતિબેન, પ્ર. સ્વ. પ. પૂર્ણતારાબેન સર્વનો મહિમા જોઈ

પોતાને કંઈ ના આવડે તો મનથી તો સાથ અપાય તેવી

સમજાણથી જીવ્યા. અંતિમ પળોમાં આરતી સાંભળતા

સાંભળતા પ્રભુમાં લીન થઈ ગયાં. એવા દિવ્ય આત્માને

અમારી અંતરથી ભાવાંજલિ.

★ જામનગરના પૂર્બભરતભાઈ મગનભાઈ જાખરીયા તા. ૧૮.૪.૨૦૨૧ના કોરોના સંક્રમણમાં અક્ષરનિવાસી થયા છે.

ભરતભાઈ સરલાબેન મગનભાઈ જાખરીયાના સુપુત્ર થાય.
સરલાબેન પોતાનો ભક્તિનો વારસો કુટુંબીજનોને આખ્યો તે વારસો ભરતભાઈએ પચાવ્યો. તેમની કસ્ટમ ઓફીસર તરીક જ્યાં જ્યાં બદલી થઈ ત્યાંથી પોતાના

કર્મયોગને અનુરૂપ ગુણપતીત જ્યોતની સેવાઓમાં મહદૃપ થતા. આ ઉપરાંત, સમૈયા ઉત્સવોમાં પદ્ધારી, ફાળો આવતી સેવાઓ કરી પુણ્ય કર્માચાર. ગુરુહરિ પણ્ણાજી અને પ. પૂર્ણતારાબેનને પ્રધાન રાખી સત્સંગ અને વ્યવહારના કાર્યો કરતા. તેઓનો આત્મા તો પ્રભુ પણ્ણાજીના સાંનિધ્યે બિરાજમાન થઈ ગયો છે. એવા ભરતભાઈને હદ્યથી અંજલિ અર્પણ કરીએ છીએ. પૂર્ણિનાભાભી ને બાળકો તથા સૌ કુટુંબીજનોને આ આઘાત જીલવાનું ખૂબું જ બળ પ્રભુ અર્પે એ જ ગુરુહરિ પણ્ણાજી અને સૌ સ્વરૂપોના ચરણે પ્રાર્થના.

બ્રહ્મલીન

★ ગુણપતીત જ્યોતનાં વ્રતધારીસંત બહેન પૂર્ણગોદાવરીબેન રતનપરા તા. ૧૮.૪.૨૦૨૧ના અક્ષરનિવાસી થયાં છે.

સ્વામિનારાયણ ધર્મવાળા કુટુંબમાં ગોદાવરીબેનનો

જન્મથયો. જોગીબાપાઅન્નભ પદ્ધાર્યા ત્યારે ગોદાવરીબેનના પિતાજી પૂર્ણિરજીભાઈએ જોગીબાપાની પદ્ધરામજીની પોતાના ધરે કરાવી ત્યારે જોગીબાપાએ આશીર્વાદ આપેલા કે, ‘તમારા ધરે મુક્તનો જન્મ થશે ને એ ભગવાન ભજશે.’ એ મુક્ત એટલે ગોદાવરીબેન.

આમ પૂર્વના અનાદિ મુક્ત. સાધુતા લઈને જ પૃથ્વી પર પદ્ધાર્યા. ગોદાવરીબેન આઠમા ધોરણમાં ભજતાં હતાં ત્યારે પહેલીવાર વિદ્યાનગર ગુણપતીત જ્યોતમાં હતી. તેમાં પણ દેહાતીત રહ્યાં તેમના ચહેરા પર

આવેલાં. પ. પૂર્ણસુબેનને ગુરુહરિ સ્વીકારી લીધાં. ગુરુહરિ પણ્ણાજીનાં દર્શન કર્યા ને પૂર્વનો સંબંધ તાજો થયો. ને પોતે મનોમન નક્કી કરી લીધું કે, મારે ભગવાન જ ભજવા છે. ગુરુહરિ પણ્ણાજીએ જીવમાં સ્થાન લઈ જન્મોજન્મના સુખી કરી દીધાં.

ગોદાવરીબેન પોતે મહિમાવાળાં. ધ્યેય પ્રત્યે સભાન. તેથી સિદ્ધાંતે જીવવાનું તેને સુગમ થઈ ગયું. જે સેવામાં મૂક્તો તેમાં પોતે મન દઈને પ્રભુ રાજી થાય તેવી સેવા કરતાં. તેઓએ રસોડામાં, કોઠારમાં સેવા કરી છે. તો સમૈયા ઉત્સવમાં જ્યોતમાં મંડપ બાંધવાની સેવા પણ કરી છે. વાસણોને કલાઈ કરવી, જરૂરિયાતની નાની ઓરડીઓ ચણવી, ઉનાળામાં અગાસીમાં ચૂનો કરવો આવી અનેક સેવાઓ પૂર્માંબેન ત્રિવેદી અને પૂર્ણતારીબેન મોહીના નેતૃત્વ નીચે ખૂબું મહિમાથી કરી છે. આંતર શુદ્ધિકરણમાં પ્રસંગોની હારમાળા તો હોય જ. પરંતુ જસુબેન પહેલેથી કિમીયો બતાવી દીધેલો કે, ‘કંઈપણ બને તો કાર્યકારણમાં પડ્યા વિના પ્રભુ જ કર્તાઈન્ના છે એમ માની ભજન કરી જે-તે પ્રસંગમાંથી બહાર નીકળી જવું.’ બસ આ વચ્ચને જીવન બનાવી દીધું. ક્યારેય કોઈ સાથે જીબાબેડી કરી નથી. સ્વભજનથી દરેક પ્રસંગ ઉકેલતા ગયાં ને પ્રભુનું સુખ પામતાં ગયાં.

પછી તો પોતે સફાઈ વિભાગના હેડ થયાં. ખૂબું મહિમાથી સાથીદારોનો સાથ લઈ જ્યોતનો સફાઈ વિભાગ વર્ષો સુધી સંભાળ્યો છે. પોતે સ્વાધ્યાયી અને ભજનિક હતાં. તેઓ થકી અનેક ગૃહસ્થો પણ પ્રભુના સંબંધને પામી અક્ષરધામનું સુખ અનુભવી રહ્યાં છે. તેમના યોગમાં થોડીવાર જ આવ્યા હોઈએ તો તેટલા સમયમાં સ્મૃતિપ્રસાદ પીરસી પ્રભુથી ભર્યા કરી દેતાં. સૌમાં હળીમળી જવું, કહે તેમ કરવું, કોઈનું જોવું નહીં, ખટપટ-આદીપાછી કરવી નહીં, બધાં પ્રભુ સ્વરૂપો છે એવું દિલથી માનવું આ તેમના સહજ ગુણ હતાં. દાસત્વ અને નિર્દોષબુદ્ધિમાં પણ અનોદે. એવાં ગોદાવરીબેન ક્યારેય ગુરુહરિ-ગુરુને ઓશિયાળા કર્યા નથી. સર્વે સ્વરૂપોનો રાજીપો પ્રામ કરી પ્રસંગતાનું પાત્ર બન્યાં છે.

ગોદાવરીબેનને છેલ્લા ૪ વર્ષથી ફેસસાની બીમારી

દુઃખની રેખાઓ ક્યારેય વર્તાઈ નથી. 'બસ પ્રભુ ! જે તમારે કરાવનું છે તેમાં મારું પૂરું કરી આપજો.' આવી અભીષ્ટા સાથે બીમારીનેથી પ્રભુનો પ્રસાદ માનીને વર્ત્યા. આ બીમારીમાં પૂર્વનીબેન ચપલાએ ગોદાવરીબેનની મહિમાથી સેવા કરી ભક્તિ અદા કરી. અમ સૌના આદર્શ ગોદાવરીબેનને હૃદયથી વંદન છે.

★ ગુણાતીત જ્યોતનાં પ્રતધારી સંત બહેન પૂર્વપ્રજ્ઞાબેન મરછર તા.૧૬.૪.૨૦૨૧ના અક્ષરનિવાસી થયાં છે.

બાદ ગુરુહરિ પણપાળુમહારાજનાં દર્શન, વાતુનો લાલ ગુરુવારની સભામાં લેતાં.

પ્રજ્ઞાબેનને ૧૬૭૫માં પ્રથમવાર ગુરુહરિ પણપાળ મહારાજનાં દર્શન થયાં. તેમના મોટા બહેન પૂર્વંત્રીબેનના ગુરુ પૂર્વિદી હતાં તેથી તેઓના ઘરે અવારનવાર દીદી પધારતાં. પ્રથમ દર્શને દીદી સાથે આત્મીયતા થઈ ગઈ ને પૂર્વની ઓળખાણ તાજી થઈ ગઈ ને પોતાને પ્રભુમય રાહ મળી ગયો. પણપાળ અને દીદી જીનો જન્મના રખવાળ છે તેવું અંતરમાં કઢ થઈ ગયું ને ગુરુહરિ પણપાળને આત્મમાં સ્થાન લઈ લીધું. ૧૬૭૬માં ગુરુહરિ પણપાળ અને પ.પૂર્વિદીના આશરે ભગવાન ભજવાનનું પ્રત લીધું.

૧૬૭૬માં પૂર્વિનકરભાઈ પંડ્યા ગુરુહરિ પણપાળ પાસે આવ્યા અને કહે, 'બીજાં શિક્ષિકા બહેનો હોય તો આપણી સ્કૂલમાં જોઈએ છે.' ને પણપાળને તેમજ દીદીએ પ્રજ્ઞાબેન અને હંસાબેન મોદીની પસંદગી કરી. ને તેઓ શિક્ષિકા તરફ શારદામંહિર સ્કૂલમાં જોડાયાં. વાઈસ પ્રીન્સીપાલ તરફ પણ તેઓએ સેવા બજાવી છે. રીટાર્યાર્ડ થયાં ત્યાં સુધી જ્યોતને વફાદાર રહી ગુરુહરિ પણપાળ, પ.પૂર્વિદી, પ.પૂર્વિયુબેનને અંતર્યામી માનીને

પણોપળ વર્ત્યા છે. સ્વદ્ધપોનો રાજુપો તો મેળવ્યો, સાથે સાથે પૂર્વિનકરભાઈ, પૂર્વિયુબેન, પૂર્વસુનીલભાઈનો પણ રાજુપો પ્રામ કર્યો. પ્રજ્ઞાબેન હોય પછી નિશ્ચિતતા, એવું સૌને રહેણું, તો વિદ્યાર્થીઓ અને વાતીઓના પણ એટલા ૪ પિય કર્મયોગમાં બન્યાં છે. સ્કૂલમાં કર્મયોગી ને ઘરે આવે એટલે ભક્તિયોગી. જે સાધકની હિન્દયર્યા તે પોતે અપટુડેટ પાળતાં. પણપાળને કર્મયોગીને આદેશ આપેલો કે સવારે અડધો કલાક ધૂન કરી, બેટરી ચાર્જ કરી લેવી. ને રાતે સૂતાં પહેલાં અડધો કલાક ધૂન કરી લેવી. જેથી હિંદુસ દરમ્યાન કરેલા કર્મના પાશ મનમાં સ્થિર ના થાય. આ આદેશનું પાલન પ્રજ્ઞાબેને સંપૂર્ણ પણ દિલની સરયાઈથી કર્યું છે.

વેકેશનમાં જ્યારે જે સેવામાં મૂકે ત્યાં તેઓ અહોહોભાવે જતાં. દીદી-જયુબેનનો પડછાયો બનીને જીવ્યાં છે. તેઓ રસોઈ ખૂબ સરસ બનાવતાં, જમાડવાનો પણ એટલો જ ભાવ, તો નવી નવી વાનગીઓ કરીને બહેનોને જમાડતાં. ૨૦૧૦માં તેઓ રીટાર્યાર્ડ થયાં પછી પણપાળ તીર્થની સેવામાં, જ્યોત દરવાજની સેવામાં, પ્રભુકૃપામાં થતા અન્જકૂટની સેવામાં, પરમ કલાસીસ અને હિંદ્યાયીપમાં મહેમાનોની સેવામાં મહિમાથી ભાગ લીધો છે. નિત તાજ કૂલનાં હાર ઠાકોરજી અને ગુરુહરિ પણપાળ તથા પ.પૂર્વ દીદી માટે બનાવતાં ને અર્પણ કરતાં. તેમનું પ્રલસૂત્ર જ 'માણત્મેયુક્ત સેવા કરી લેવી' તે હતું. તો જીવનપર્યત દેરેક સેવા અહોહોભાવે કરી છે. પોતે સેવા સામેથી શોધી લેતાં. નાના-મોટાં સૌને મદદ કરતાં. આમ આખૂટ પુરુષની કમાણી કરી છે. જ્યોતની સેવા પૂરી થાય એટલે નિત્ય સ્વાધ્યાય, ધૂનમાં લાગી જતાં. તેમનું જીવન પ્રભુમય ને મહિમાસભર હતું. મૌન રહી દેહની બીમારીને ગણ્યા વિના સેવા જ કર્યા કરતાં. છેલ્લે ટૂંકી બીમારી આવી તેમાં પણ દેહાતીત રહ્યાં. દાસત્વ અને સેવાનો આદર્શ આપ્યો છે. એવાં પ્રજ્ઞાબેનને અમ સૌનાં અનંત વંદન છે.

નિર્ણય

- ★ એકાદશી : ચૈત્ર સુદ-૧૧, શુક્રવાર, તા.૨૩.૪.૨૦૨૧
 - ★ એકાદશી : ચૈત્ર વદ-૧૧, શુક્રવાર, તા.૭.૫.૨૦૨૧
 - ★ એકાદશી, પ.પૂર્વિહરિપ્રસાદસ્વામીજીનો પ્રાગટચિન્હિ :
- વૈશાખ સુદ - ૧૧, રવિવાર, તા.૨૩.૫.૨૦૨૧

To,

RNI NEW DELHI NO : 20485/71
PO REGD NO : G-AND-336/2019-21
Lic Valid Upto: 31.12.2021
DATE OF PUBLICATION :
21st of every month
DATE OF POSTING :
21st of every month
PLACE OF PUBLICATION (POSTED AT) :
Vallabh Vidyanagar MDG 388120

શાશ્વતધામે દર્શનાં...

